

βόλιασμα τό, σύνθηθ. *βόλγασμα* Ρόδ. *σβόλγασμα* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολιάζω* (I), παρ' ὃ καὶ *βολγιάζω*.

1) Ὁ σχηματισμὸς θρόμβων, συνήθως ἐπὶ φαγητῶν σύνθηθ. 2) Τὸ ὑπὸ τοῦ ψύχους προκαλούμενον χεῖμε-
τλον τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν Κύθν. Συνών. *χε-
νίστρα*.

βολιαστήρι τό, ἀμάρι. *βουλιαστήρ* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολιάζω* (I).

Τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον πατοῦν τὰ στέμφυλα εἰς τὸν
ληνόν. Πβ. *βολιαχτήρα* 2.

βολιαχτήρα ἡ, ἀμάρι. *βουλιαχτήρα* Ἀθῆν. Σῦρ.
(Ἑρμοῦπ.) *β'λγαχτήρα* Σκόπ. *β'λγαχτοῦρα* Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολιάζω* (I).

1) *Βολαχτήρα* 1, ὃ ἰδ., Σκόπ.: Χτύπα μὴ τ' β'λγα-
χτοῦρα νὰ σκαχτοῦνι τὰ ψάρια. 2) Ξύλινος κοντός, διὰ
τοῦ ὁποῖου ἀναδεύονται τὰ ὑγρά τὰ ἔχοντα ἀνάγκην ἀνα-
κινήσεως καὶ ἀναταράσσονται ἢ συμπιέζονται τὰ ἐντὸς
αὐτῶν πράγματα, οἷον στέμφυλα εἰς τοὺς ληνούς, δέρ-
ματα εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα, ἀσβέστης κττ. ἔνθ' ἂν. Πβ.
βολιαστήρι.

βολίδα ἡ, Θήρ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. *βολίς* = βλήμα, ἀκόντιον, τὸ
ὄργανον διὰ τοῦ ὁποῖου βυθομετρεῖται ἡ θάλασσα καὶ
τὸ ρίψιμον τῶν κύβων.

1) Ὁ βόλος τὸν ὁποῖον βάλλει ὁ παίχτης κατὰ τῶν
κατὰ σειρὰν στημένων ἄλλων βόλων τοῦ παιγνιδίου Θήρ.

2) Ἐπιρρηματ., κατὰ δόσεις Κέρκ.: *Ρίχνω τὰ κάρ-
βουνα βολίδα βολίδα γὰρ ν' ἀνάφουν*.

βολιδᾶζω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *βολίδα*.

Βυθίζω τινὰ εἰς τὸ ὕδωρ προσδένων βάρος εἰς τὸν
λαιμόν του διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐ-
τοῦ: *Ἐβολιδᾶξα τὴν κάτταν*.

βολιδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. *βολίδα* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άκι.

Μικρὸν βλήμα, μικρὰ ριπτομένη πέτρα: *Μ' ἔνα βο-
λιδάκι τσάκι τοῦ ὅσκιε μγά. || Ἄσμι.*

*Ρίχνω βολιδάκι, | παίρνει τὸ πουλλάκι
ἀπάνω 'ς τὸ ποδαράκι.*

Συνών. *βολίδι* 1.

βολίδι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βολίδιο* Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) *σιμουλίδι* Παξ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βολίδα*.

1) *Βολιδάκι*, ὃ ἰδ., Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἦουχα νὰ
μὴ σοῦ δώσω κἀνένα βολίδιο νὰ σὲ κάτσω κάτω.* 2)
Μικρὸς βόλος τυροῦ Παξ.

βολίζω Κρήτ. (Κατσιδ.) — *Λεξ. Δεῖκ Βλαστ.* 310
Δημητρ.

Τὸ μεταγν. *βολίζω* = μετρῶ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

1) *Βολάζω* A 1, ὃ ἰδ., *Λεξ. Δεῖκ Βλαστ.* 310 Δημητρ.

2) *Βολάζω* A 2, ὃ ἰδ., *Λεξ. Βλαστ.* 310 3) Περνῶ
κατὰ τὸν ἄλωνισμὸν τὰ χονδρὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸ εἰδικὸν
κόσκινον *βολίστην* διὰ νὰ χωρισθῇ ὁ σῖτος Κρήτ.
(Κατσιδ.): *Βόλισε τσοὶ κοντύλους νὰ διαχωρίσῃ τὸ στάρι
ἀπὸ τὸ χοννε.*

βολίκα ἡ Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὗς. *βολίκιν*.

Μεγάλη δοκὸς τῆς στέγης. Συνών. *βόλικος*.

βολικά ἐπίρρ. κοιν. καὶ Πόντ. *βολ'κά* Τήν. *βου-
λικά* Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Οἶν. Σινώπ.)
βουλ'κά βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βολικός*.

1) Κατὰ τρόπον ἄνετον, καλῶς κοιν.: *Κάθομαι βο-
λικά κοιν. Μὴ γρέμ'οι τοῦ μ'λάρ', μὰ ἔπισα βουλ'κά καὶ δὲν
ἔπαθα τίποντα Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. *ἀπενδιδερά,
καλά, ἀντίθ. ἀνάξερβα B 1, ξερβά. 2) Ἀνέτως,
σιγά, ὄχι βιαστικά Σέριφ.: *Πορπατῶ βολικά βολικά.* γ) Κατὰ
σειρὰν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Βολικά βολικά τρώω ὅλα
τὰ φαειά.* 3) Κατὰ τρόπον ἐπιθυμητόν, κατ' εὐχὴν,
εὐθέτως, καλῶς κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Σινώπ.): *Μοῦ
ῥθαν τὰ πράματα βολικά. Ἡ δουλειά μου πάει βολικά
κοιν. Ἦῃρα τον βολικά (εἰς εὐθετον στιγμὴν) Σύμ. Τὰ κα-
τάφερε βολικά (ἐπιτηδείως) αὐτόθ. Συνών. βολετά, δε-
ξιά, καλά, ἀντίθ. ἄβολα 2, ἀβόλετα 2, ἀνάξερβα
B 2, ἀναμπάμπουλα 2, ἀνάποδα 10, ἀνάστροφα 2,
ἀντίξερβα 2, ζαβά, κακότυχα, στραβά.**

βολικάρις ὁ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βολίκιν* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρις.

Ὁ τοίχος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου στηρίζονται αἱ δοκοὶ τῆς
στέγης.

βολίκιν τό, Κύπρ. *βολίτδιν* Κύπρ. *γολίτδιν* Κύπρ.

Τὸ μεσν. οὗς. *βολίκιν*, ὃ ἐκ τοῦ Γαλλ. *volige*. Ἰδ.
ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾷ 12 (1900) 366.

1) Ἡ ἀνέχουσα τὴν στέγην τῆς οἰκίας δοκός. 2)
Πᾶσα δοκός. 3) Συνεκδ. ἡ στέγη.

βόλικος ὁ, Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὗς. *βολίκιν* διὰ τῆς καταλ. -ος.

Βολίκα, ὃ ἰδ.

βολικός ἐπίθ. κοιν. *βολ'κός* Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἄ.
βουλικός Μεγίστ. Νίσυρ. *βουλ'κός* βόρ. ἰδιώμ. ὀβο-
λικός Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **εὐβολικός*, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *εὐ-
βολος*, Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 20 (1908) 102 κέξ.

1) Ἐκεῖνος μεθ' οὗ δύναται τις νὰ συνεννοηθῇ εὐκό-
λως, φιλόφρων, προσηγής κοιν.: *Βολικός ἄνθρωπος. Βο-
λικεῖα γυναῖκα.* Συνών. *βολετός* 2. 2) Πρόσφορος,
κατάλληλος σύνθηθ.: *Καιρὸς βολικός γὰρ ταξίδι. Τόπος
βολικός γὰρ νὰ κάτῃ κἀνείς καὶ νὰ ἡσυχάσῃ.* β) Οὐ-
ριος, ἐπὶ ἀνέμου Κρήτ. Σύμ. κ. ἄ. 3) Ὁ δυνάμενος
νὰ εὐθετηθῇ εὐκόλως ἢ ὁ εὐκολίαν καὶ ἀνεσιν παρέχων
κοιν.: *Βολικὸ μαγαζὶ - σπῖτι κττ.* 4) Ὁ δυνάμενος νὰ
διευθετηθῇ κατ' ἐπιθυμίαν, ὁ κατ' εὐχὴν ἀποβαίνων κοιν.:
*Βολικὴ δουλειά - ὑπόθεσι κττ. Μοῦ ῥθε βολικὴ ἡ δουλειά.
Δὲ μοῦ εἶναι βολικὸ τὸ πρᾶμα.*

βολικότρυπα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. *βολίκιν* καὶ *τρῦπα*.

Ἡ ὀπή τοῦ τοίχου, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεται καὶ στη-
ρίζεται τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ τῆς στέγης.

βολικούριν τό, Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. *βολίκιν* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούριν.

Μικρὰ δοκός.

